

svarskommissionens Stilling maa nærmest betragtes som værende imod Sagen. Den har afvist den og har ikke villet have noget med den at gøre.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister angående hans Udtalelser om Københavns Væbning. Han mente, at den Tjeneste at skulle møde 15 Sommerdage fra Kl. 5 til 7—8 Aften ikke havde saa stort at betyde. Man kan nu ikke sige, at denne Pligt først begynder Kl. 5, naar Folkene skulle stille paa deres Samlingsplads paa denne Tid. Vi maa regne med, at de fleste af disse Folk arbejde langt fra Samlingspladsen, der er paa Amager, og at de have baade 1 og 2 Mil at drage, inden de naa derud. Man kan altsaa godt regne, at de ere nødte til allerede Kl. 3—4 at høre op med deres Arbejde, og det er dog et betydeligt Afbræk i deres civile Erhverv. Naar en Væbningsmand indkaldes til Øvelse har han straks at sætte sig i ret store Udgifter. Han kan ikke som andre Soldater faa udleveret den Uniform, i hvilken han skal optræde, men skal for egen Regning bekoste Frakke og Hue, og tillige fordres der, at han skal være i Besiddelse af et Par mørke Benklæder. En saadan Væbningsfrakke og Hue betyde vel en Udgift af 20 til 30 Kr., og det, synes jeg, er en ret stor Udgift at sætte en Mand i foruden de øvrige Ubehageligheder, der følge med denne Indkaldelse. Naar de 15 Dage ere forbi, have de hidtil faaet udbetalt 7 Kr. 50 Ø. Nu bliver det 1 Kr. og 80 Ø. mere, altsaa 9 Kr. 30 Ø., men det dækker altsaa langt fra den Udgift, de have haft ved at anskaffe Uniformen. Det Korps, som Københavns Væbning danner, kan paa en vis Maade kaldes et frivilligt Korps, idet Tjenesten skal ydes gratis, men unægtelig er det den Slags Frivillighed, hvor man er tvungen til at gaa med, ikke den Slags, hvortil man melder sig selv. Derfor synes jeg, den ærede Minister ikke har Ret til at afvise denne Sag, selv om det ikke er fuld Dagtjeneste, der ydes. Jeg vil spørge den ærede Minister, om han kan nævne noget andet Tilfælde, hvor Staten forlanger Arbejde udført af en Mand uden at honorere dette Arbejde, eller han kan nævne nogen privat Arbejdsgiver, der vil forlange en Tjeneste, der strækker sig over 15 Dage, uden at betale saa meget som en rød Øre derfor. Jeg tror ikke, den ærede Minister kan nævne noget saadant Tilfælde. Derfor finder jeg, det er

urimeligt, at disse Folk ikke kunne blive ligestillede med Hærens øvrige Mandskab.

Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) nu synes at faa Interesse for denne Sag, da den jo ofte har været til Forhandling tidligere, uden at man har hørt noget til Højre. Højre har ikke villet støtte den. Jeg synes imidlertid, det er for fattigt at byde de Folk disse 12 Øre om Dagen, som det ærede Medlem nu vil lægge 13 Øre til, saaledes at de ville faa 25 Øre. Hvorfor ikke gøre Skridtet fuldtud og sige: Disse Folk skulle ligestilles med Hærens øvrige Mandskab.

Naar det ærede Medlem gjorde den Henstilling til Udvalget, at Sagen maatte blive tagen op til fornyet Overvejelse inden 3die Behandling, skal jeg meget gerne følge denne Henstilling, men det forekommer mig, at han burde særlig have henvendt sig til sin ærede — ja Meningsfælle — tør man vel ikke sige — Partifælle — til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), og anmodet ham om at tage denne Sag under Overvejelse. Jeg synes, at det havde været rimeligt, om det ærede Medlem for Odense, der staar som Højres Repræsentant i Udvalget, havde stillet sig velvilligt overfor denne Sag, men han har som bekendt ikke rørt en Finger for at fremme denne. Det er en Sag, som han ikke synes at have nogen Interesse for, men den Henstilling, det ærede Medlem kom med, skal jeg meget gerne tage til Følge, og kan ikke noget andet komme ud af det, er det altid noget, at de kunne faa dette Tillæg af 25 Øre. Det er ganske vist ikke, hvad de have fortjent at faa, men det er dog et Skridt hen der imod.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg bemærke, at det er ikke nødvendigt, at en Mand, som skal til Tjeneste ved Københavns Væbning, maa købe sig en ny Frakke og en ny Hue. Det er meget let at leje dette, og Godtgørelsen faa de saa til Hjælp til Lejen. Der lejes ogsaa hyppigt, og jeg ved ikke bedre, end at det gennemgaaende slaar til.

Her er ikke Tale om, at man kræver et Arbejde, som skal honoreres, det, der her er Tale om, er Udførelsen af en Borgerpligt, en grundlovmæssig Pligt, som vedkommende skal udøve. Vi kende ogsaa paa andre Omraader Borgerpligter, for hvis Opfyldelse der ikke betales, borger-